

تماشاخانه

گزارشی از ۳۰ روز، ۳۰ هنرمند، ۳۰ پرفرمنس سی به یک

■ ۳۰ روز ۳۰ اجرای متفاوت، ۳۰ هنرمند سرشناس رشته‌های تجسمی، موسیقی، تئاتر و سینما، ۳۰ پرفرمنس... اینها همه عنوان یک برنامه است که در یک نگارخانه تهران، نگار خانه ای‌است که در یک ماه برگزار می‌شود.

در این برنامه یک ماهه به انتخاب محمد رضایی‌راد و امیرراد هماهنگ شده و نام‌های آشنایی چون حمید پورآذری، حسن معجونی، مهدی میرمحمدی، بابک مهری، محمد رضایی‌راد، پیام فروتن، علی‌اکبر علیزاد، محمد عاقبتی، محمد عباسی، مونا زندی، سپیده صیفوری، مارتین ششمون‌پور، ایشار ابومحبوب، محمد شیروانی، کریستف رضاعی، کاوه عابدین، اصغر دشتی، پیام جهانمائی، سارا فعلی و تارا فاتحی، امیر راد، رضا حداد، محسن حسینی، آروند دشت آرای، آزاده شاهمیری، یاسر خاسب، شهرام مکر، سمانه زندی‌نژاد، کتایون فیض‌مرندی، آتیلا پسیانی و رضا ثروتی به چشم می‌خورد. این برنامه که از دهم تیر آغاز شده و تا دهم مرداد ادامه خواهد داشت، هر روز یکی از این هنرمندان برنامه‌های خود را برگزار کرده و برگزار می‌کنند.

تعریفی که برگزار کنندگان این برنامه از آن داشتند، چنین است: «پرفرمنس یا هنر اجرا فرآیند پدید آمدن اثر است. رویدادی است معناساز در

ذهن مخاطب، کنش اجراگر است در بستر زمان و مکانی معلوم در پی برساختن معنا. رخدادی است تعاملی میان اجراگر و مخاطب در زمان و مکان واقعی، و به این اثر ایست پیشی گیرنده از خالقِ خود.» نکته مهم در این پرفرمنس‌ها این است که مرز بین تماشا و بازی درهم می‌شکند و بازیگران در آنها همان تماشاگرانی هستند که آمدند کار را ببینند.

این برنامه با اجرای «شهر مجازی» نوشته نشیمین نوروزی و کارگردانی حمید پور آذری افتتاح شد. «شهر مجازی» که به مدت سه ساعت اجرا شد با انبوهی از اجراگران که شرکت کنندگان در برنامه بودند، روبه‌رو شد. به عکس این اجرای طولانی اجرای روز دوم که کاری از گروه لیو به کارگردانی

حسن معجونی با نام «خانه ما بری است» است، بود در ۲۰ اجرا به پایان رسید. در هر اجرا هم ۲۰ تا ۲۵ نفر تماشاگر در آن بازی کردند. مهدی میرمحمدی «زیال به زبال» و بابک مهری «گذرینگ کاهن هپایاکوس» را اجرا کردند.

در «خوابرفوشی» محمد رضایی‌راد اما شرکت‌کنندگان با موضوع تازهای روبه‌رو بودند. مهسا محبعلی، نغمه ثمنی و جلال تهرانی سه بازیگری بودند که در این نمایش شرکت داشتند و در ازای هزار تومان خواب شرکت‌کنندگان را می‌خریدند. این اجرا نیز با استقبال بسیار زیادی روبه‌رو شد. خیلی‌ها خواب‌های خود را نوشتند و فروختند.

«از امام حسین تا آزادی» نام پرفرمنس پیام

فروتن بود که در توضیح آن نوشته است: «تلگری کوچک به خود. به یکایک ما. برای لحظه‌ای اندیشیدن. به اینکه چقدر خود ما مقصریم. یکایک ما، اینکه برای ایجاد هر چیز بهتر، باید خود به یک «بتر» تبدیل شویم. پس بیاییم خودمان را، یکایکمان را، خودمان محاکمه کنیم و شاعرانگی و زیبایی را از آن فضای سرد بیافرینیم.»

علی‌اکبر علیزاد با «کت‌گویی بی‌پایان»، محمد عاقبتی با «جداسازی»، محمد عباسی با «هن مادرم هستم»، مونا زندی با «رتباط» و سپیده صیفوری با «و برای امروز...» در روزهای بعدی اجراهای خود را انجام دادند.

این برنامه تا ۱۰ روز از ساعت ۱۹ تا ۲۱ در گالری‌ایست واقع در میدان درکه، خیابان شهید احمدپور، بن‌بست گلستان، پلاک دو زنگ دو اجرا می‌شود. در روزهای بعدی نیز می‌توانید شاهد اجرای کاوه عابدین، اصغر دشتی، پیام جهانمائی، سارا فعلی و تارا فاتحی، امیر راد، رضا حداد، محسن حسینی، آروند دشت‌آرای، آزاده شاهمیری، یاسر خاسب، شهرام مکر، سمانه زندی‌نژاد، کتایون فیض‌مرندی، آتیلا پسیانی و رضا ثروتی باشید.

خدا را شکر که عید قربان در پیش

نیست وگرنه در فضای باز تئاتر شهر گوسفند قربانی می‌کردند.»
این دقیقاً جمله‌ای است که محمود عزیزی، دبیر پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر آیینی – سنتی در نشست خبری این جشنواره که چند هفته پیش برگزار شد، گفت و ابراز امیدواری کرد که تا روز ۲۳ تیر ماه که این جشنواره قرار است در محوطه خارجی تئاتر شهر افتتاح شود، این فضا در اختیارشان قرار گیرد؛ اتفاقی که – حداقل تا امروز که این گزارش شکل می‌گیرد – رخ نداده است و به نظر می‌رسد در روزهایی باقی مانده که کمتر از یک هفته است، بیفتد در حال حاضر به جز بخشی که توسط خروجی ایستگاه چهارراه ولی‌عصر، مترو و کارگاه آن اشغال شده و بخش جنوبی – سمت تالار قشقبای – که با ساخت مجتمع فرهنگی – مذهبی ولی‌عصر روبه‌رو است، بخش‌های دیگر آن در اختیار شهرداری است و این نهاد شهر بیشتر ترجیح می‌دهد که این محوطه را در اختیار گروه‌هایی قرار دهند که هیچ ربطی به

تئاتر ندارند و با‌زدن غرفه‌هایی محصول خود را عرضه کنند. در دو ماه گذشته بخشی از این محوطه به چندین غرفه اختصاص دارد که یکی از آنها مربوط به شهرداری است و بخش دیگر به انجمن کوتاه‌قامتان تهران اختصاص یافته است و تا یکی، دو روز مانده به آغاز جشنواره هم این غرفه‌ها جمع نشده است و به نظر می‌رسد که از جشنواره هم چهارراه ولی‌عصر نروند.

این اتفاق در حالی رخ می‌دهد که در سال ۱۳۴۸ که قرار شد کافه شهرداری تبدیل به تئاتر شهر شود این محوطه که بعدها پارک دانشجو نیز به آن متصل شد به همراه قطعه زمین جنوبی تئاتر شهر – که در حال تبدیل شدن به مجتمع فرهنگی – مذهبی ولی‌عصر است – در مالکیت این مجموعه قرار گرفت. علی سردار افخمی، طراح تئاتر شهر نیز با تلفیق معماری میدان‌های کهن فضاسازی و میدان‌های بازی بونان و روم این محوطه را طراحی کرد.حوض‌های چندگانه‌ای که در چند طرف این محوطه طراحی شده نیز از المان‌هایی بود که برای اجرای نمایش‌های مختلف به ویژه نمایش‌های آیینی و سنتی ایرانی طراحی شده است. اما در چند سال گذشته کمترین بخش این فضا به تئاتر اختصاص داشته است. البته نباید فراموش کنیم که بخشی از این فضا که با صندلی‌های سنگی طراحی شده بود به

دلیل راه‌اندازی ایستگاه مترو از بین رفت. اینکه این دخل و تصرف‌های انجام شده در تئاتر شهر چه تبعاتی را برای این مجموعه داشته، باید در وقت دیگری به آن پرداخت. موضوع ما برگزاری پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر آیینی – سنتی است که هنوز فضای بیرونی تئاتر شهر آماده برگزاری آن نیست و به نظر می‌رسد بی‌تفاوتی تاریخی که

از سال‌ها پیش دامن تئاتر آیینی – سنتی را گرفته، دانستگیر این جشنواره هم شده است.

فضایی که دگرگون نشده است
هر بار که قرار است جشنواره‌ای برگزار شود، می‌توان از

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

خدا را شکر که عید قربان در پیش

نیست وگرنه در فضای باز تئاتر شهر گوسفند قربانی می‌کردند.»
این دقیقاً جمله‌ای است که محمود عزیزی، دبیر پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر آیینی – سنتی در نشست خبری این جشنواره که چند هفته پیش برگزار شد، گفت و ابراز امیدواری کرد که تا روز ۲۳ تیر ماه که این جشنواره قرار است در محوطه خارجی تئاتر شهر افتتاح شود، این فضا در اختیارشان قرار گیرد؛ اتفاقی که – حداقل تا امروز که این گزارش شکل می‌گیرد – رخ نداده است و به نظر می‌رسد در روزهایی باقی مانده که کمتر از یک هفته است، بیفتد در حال حاضر به جز بخشی که توسط خروجی ایستگاه چهارراه ولی‌عصر، مترو و کارگاه آن اشغال شده و بخش جنوبی – سمت تالار قشقبای – که با ساخت مجتمع فرهنگی – مذهبی ولی‌عصر روبه‌رو است، بخش‌های دیگر آن در اختیار شهرداری است و این نهاد شهر بیشتر ترجیح می‌دهد که این محوطه را در اختیار گروه‌هایی قرار دهند که هیچ ربطی به

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

خدا را شکر که عید قربان در پیش

نیست وگرنه در فضای باز تئاتر شهر گوسفند قربانی می‌کردند.»
این دقیقاً جمله‌ای است که محمود عزیزی، دبیر پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر آیینی – سنتی در نشست خبری این جشنواره که چند هفته پیش برگزار شد، گفت و ابراز امیدواری کرد که تا روز ۲۳ تیر ماه که این جشنواره قرار است در محوطه خارجی تئاتر شهر افتتاح شود، این فضا در اختیارشان قرار گیرد؛ اتفاقی که – حداقل تا امروز که این گزارش شکل می‌گیرد – رخ نداده است و به نظر می‌رسد در روزهایی باقی مانده که کمتر از یک هفته است، بیفتد در حال حاضر به جز بخشی که توسط خروجی ایستگاه چهارراه ولی‌عصر، مترو و کارگاه آن اشغال شده و بخش جنوبی – سمت تالار قشقبای – که با ساخت مجتمع فرهنگی – مذهبی ولی‌عصر روبه‌رو است، بخش‌های دیگر آن در اختیار شهرداری است و این نهاد شهر بیشتر ترجیح می‌دهد که این محوطه را در اختیار گروه‌هایی قرار دهند که هیچ ربطی به

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

در کمتر از یک روز به افتتاح پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر آیینی–سنتی تهران

تئاتر شهر آماده نیست

فرزانه ابراهیم‌زاده

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

خدا را شکر که عید قربان در پیش

نیست وگرنه در فضای باز تئاتر شهر گوسفند قربانی می‌کند.»
درست است که هنوز بیرون محوطه تئاتر شهر برای جشنواره آماده نشده ولی در داخل آن غلغله است و از آنجا که نمی‌توان فردای فضاهای فرهنگی کشور را حدس زد، نمی‌توان پیش‌بینی کرد برنامه‌ها آن‌طور که در نظر داریم پیش خواهد رفت یا نه.»

موسوی می‌گوید: «بخشی از برنامه جشنواره آیینی – سنتی به تولیدهای صحنه‌ای برمی‌گردد که قسمتی از آن شامل مروری بر جشنواره‌های قبلی و آثار دو سال گذشته مربوط است که در تالار وحدت تالار سنجلج و تالار وحدت به روی صحنه خواهند رفت.

یک بخش دیگر این جشنواره نیز بخش قهوه‌خانه‌ای است که در دوره گذشته با استقبال بسیار زیادی روبه‌رو شد.»

موسوی می‌گوید که در این دوره نیز سالن انتظار تالار وحدت را به شیوه سنتی قهوه‌خانه‌ای دکورسازی شده که از ساعت ۹ تا ۱۱ شب برنامه‌هایی شامل پیش پرده خوانی، شاهنامه خوانی، لالایی خوانی، نقاشی خوانی، پرده‌خوانی، خیمه شب

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر تاتار

تئاتر